

РЕШЕНИЕ

№ 8020

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9473** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от заместник-кмета на Столична община (СО), подадена чрез упълномощения представител юрк. П. К., срещу решение № 2715 от 18.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 725/2022 г. от Софийски районен съд (СРС), 100-тен състав. С него е отменено наказателно постановление (НП) № СО-Т-В-21-10-007/02.06.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което на В. Д. В. на основание чл.53 от ЗАНН вр. чл.36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО (Наредбата) за нарушение по чл.23 от Наредбата е наложена глоба в размер на 300 лв. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът – В. Д. В. в представен по делото писмен отговор оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съда да потвърди обжалваното съдебно решение, както и да й присъди сторените по делото разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил НП № СО-Т-В-21-10-007/02.06.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община. За да постанови този резултат, е установил от фактическа страна, че при извършена на 03.01.2021 г. около 13.10 ч. в [населено място], район „Т.“, Ю. парк, I част (пилоните на НДК), от органите на Столичния инспекторат (СИ) към СО проверка по спазване на реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО е констатирано, че ответницата В. Д. В. извършва търговия на открито – продажба на варена и печена царевича от специализирани съоръжения – тип количка, заемайки около 2 кв.м публична общинска собственост – пешеходна зона, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „Т.“. Затова от служител в СИ към СО бил съставен в нейно присъствие акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 21- 10-007 от 03.01.2021 г. Актът бил предявен на жалбоподателката и подписан от нея без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на АУАН при идентичност на описаното нарушение и дадената му правна квалификация, заместник-кметът на Столична община издал процесното НП № СО-Т-В-21-10-007/02.06.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът е направил правни изводи, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при липса на процесуални нарушения. Неправилно обаче бил определен субектът на нарушението. Наказана била продавачката В. Д. В., която не е стопанисвала съоръжението, чрез което е била извършвана търговията на открито. От приложената по делото справка от НАП категорично се установявало, че В. В. е била служител в юридическото лице „Спасия Инвест“ ЕООД на длъжност „продавач-консултант“, която длъжност заемала от 20.07.2020 г. до 19.04.2021 г. Нарушението било установено на 03.01.2021 г., тоест докато В. била в трудово правоотношение с дружеството. Следователно търговската дейност била извършвана фактически от жалбоподателката, но тя действала от името и за сметка на работодателя си „Спасия Инвест“ ЕООД. Предвид това и доколкото по делото не се спорело относно обстоятелството, че на дружеството не е издавано разрешително за извършване на търговия на открито, АУАН следвало да бъде съставен срещу юридическото лице, а не срещу служителя му. Тежестта на доказване в настоящото производство била на административнонаказващия орган и той трябвало да установи по категоричен начин всички обстоятелства от обективната и субективната страна на нарушението, едно от които несъмнено било авторството и самоличността на извършителя. В случая проверяващите не извършили проверка, въз основа на която да установяват от чие име и за чия сметка се извършва търговската дейност. С тези съображения районният съд е приел, че оспореното пред него НП е незаконосъобразно, поради което го е отменил.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл.23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО в приложимата ѝ редакция, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. В случая по делото е безспорно установено от една страна, че по време на извършване на проверката В. В. е

работела като продавач-консултант в „Спасия Инвест“ ЕООД, а от друга страна, че последното не е разполагало с разрешение за извършване на търговия на открито на територията на СО. При това обоснована се явява преценката на районния съд, че административнонаказващият орган неправилно е определил субекта на нарушението. Действително, фактически търговската дейност е била извършвана от В. В.. Същата обаче в качеството си на служител във „Спасия Инвест“ ЕООД е действала от името и за сметка на работодателя си. Освен това нарушението се състои в извършването на търговия на открито без съответното разрешение. Снабдяването с това разрешение не се осъществява от работещите в юридическото лице, а от неговите управителни органи, доколкото извършваната търговска дейност е именно от името и за сметка на дружеството-работодател. Поради това, АУАН е следвало да бъде съставен на юридическото лице, а не на служителя в него В. В., доколкото няма как да бъде ангажирана нейната административнонаказателна отговорност за неизпълнението на задължението на юридическото лице да има издадено разрешение за извършване на търговия на открито. В тази връзка неоснователно е възражението в касационната жалба, че точно ответницата имала качеството на търговец по смисъла на § 3 от ДР на Наредбата. Както правилно е отбелязал и районният съд, санкционната разпоредба на чл.36, ал.1 от Наредбата използва понятието „виновни лица“, а не понятието „търговец“, за да се препраща към дефиницията на § 3 от допълнителните й разпоредби.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответницата за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. Същите са своевременно поискани и доказани в размер от 500 лв. по представения списък и следва да се присъдят на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2715 от 18.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 725/2022 г. от Софийски районен съд, 100-тен състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Д. В. с ЕГН [ЕГН] и с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] сумата от 500 (петстотин) лева разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.